

paa Umuligheden af at forbedre Samfundstilstanden ad anden Vei end Revoltens mere og mere fæstne sig hos Proletariatet". Det er et Raad, det ærede Medlem Hr. Fraenkel giver i 1888, og det er et Raad, som man i konservativ Politik aldrig nogen Sinde har fulgt. Altid løber de fra, hvad de har sagt i det Øjeblik, de troede, de var nødt til at sige det, men det gælder ogsaa i Politik, at man maa staa ved de Ord, man udtaler i en vanskelig Tid. — Heldigvis ser vi ude i Europa Eksempler paa, at man ikke dør fra konservativ Side følger den Fremgangsmaade, som dansk Konservatisme altid har fulgt. Der er netop i Gaar kommet et Telegram fra England, hvor et konservativt Ministerium efter en stor Valgsejr sidder med et mægtigt Flertal i det engelske Parlament, og dette Telegram gaar ud paa, at den engelske Premierminister for et Par Dage siden har udtalt: „Vi maa gøre, hvad vi kan for ved klog Statsstyrelse at bringe Landet gennem denne Overgangsperiode, indtil vi naar næste Udviklingstrin i vor industrielle Civilisation, hvor mægtige Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer ikke benytter deres Indflydelse til Kamp, men til Samarbejde“. Det er efter en stor konservativ Sejr, den konservative Premierminister siger dette. Her i Danmark staar det ærede Medlem Hr. Drachmann og siger, at han stiller sig fuldt og helt paa det nuværende Systems Grund.

Pinstrup: Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, udtalte, at de Konservative altid skulde tvinges til at gaa med til det nye. Jeg har det Indtryk, at de Radikale plejer at være alt for villige i saa Henseende. Det er ikke altid, at det, man faar for sin Villighed, er saa meget værd. I dette Tilfælde synes ogsaa det radikale Parti at dømmes efter Ordførerens Udtalelser at være noget i Tvivl om, hvorvidt de vil være med eller ikke. Det var ikke mig muligt at blive klog paa, hvor det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og hans Parti er henne i dette Spørgsmaal; skal man slutte fra tidligere foreliggende Tilfælde, vil jeg gætte paa, at de Radikale gaar med til Forslaget, ligesom de var ivrige, meget ivrige, for at faa lovfæstet 8 Timers Arbejdsdagen, og det her foreliggende Forslag om Lovfæstelse af Bedriftsraad er jo i nogen Grad beslægtet dermed. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, tog han heller ikke Afstand fra Bedriftsraadene, men han vilde have nogen Udbyttedeling med samtidig. Jeg tænker, at Partiets Stilling til dette Forslag vil afhænge af, hvorledes den politiske

Udvikling vil komme til at forme sig, naar vi nu er kommet over de kommunale Valg og de mer eller mindre varme Kærligheds-erklæringer, der er udvekslet ved forskellige Lejligheder, og jeg tænker, den politiske Udvikling vil forme sig saaledes, at man fra radikal Side vil være meget villig til at gøre noget for det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard havde aabenbart opfattet Venstres Ordfører ganske forkert, naar han vilde give det Udseende af, at de stod paa samme Linie overfor dette Forslag om Indførelse af Bedriftsraad. Dette Forslag omhandler ogsaa Indførelsen af tvungne Bedriftsraad for Landbrugets Vedkommende, men det har jo allerede været omtalt, og jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Enkeltheder. Som Kuriositet skal jeg nævne, at der i § 7, sidste Stykke, staar: „Endvidere skal Arbejdsgiveren mindst en Gang hvert Kvartal give Bedriftsraadet en Oversigt over Virksomhedens Stilling og over Udsigterne i den nærmeste Fremtid“ o. s. v. Det maa rimeligvis være Vejret og Priserne, Arbejdsgiverne skal give en Oversigt over; det har naturligvis sine Vanskeligheder baade for Vejrets og Priserne Vedkommende. Som det er udtalt af en tidligere Taler, er det ganske umuligt for Landbrugserhvervet at komme ind under dette, idet der skal handles, naar der er Tid og Lejlighed, og Vejret er dertil, i Stedet for at forhandle om, hvorvidt det er det rette Øjeblik til at tage fat og spænde for og gaa i Arbejde.

Der har været talt meget om de oprivende Arbejdskampe, der føres herhjemme, og det er fuldkommen rigtigt, at det er beklageligt. Jeg ved for Resten ikke, om Parterne tager det saa højtideligt, som vi, der staar udenfor, faar Indtryk af, det er næsten, som om man sagde: Der skal nu forhandles, og der skal helst forhandles om Natten, og før mellem 12 og 1 bliver man ikke enig, men man *bliver* enig. Og i den Tid, der saa har været Strejke og Lockout, er der naturligvis sket Tab, men det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har jo Ret i, at det meste, som vi i alt Fald hidtil fra Landbrugets Side har haft med det at gøre, er, at vi har maattet betale en væsentlig Del af Omkostningerne. Naturligvis skal Omkostningerne betales, det gør man gennem en Prisforhøjelse, det er naturligvis de forbrugende Erhverv, de ikke beskyttede Erhverv, som skal betale Omkostningerne i væsentlig Grad. Medens dette Forslag om Bedriftsraad særlig tager Sigte paa at tvinge alle Arbejdere i dette Land ind i Organisationerne, er Forholdet jo det, at i visse Er-